

Toespraak van paus Franciscus op 28 september 2018 tot de leden van de Pauselijke Raad ter Bevordering van de Eenheid van de Christenen, die bijeen waren om te spreken over het thema *Pinkstergelovigen, Charismatici en Evangelicals: invloed op het concept eenheid*

*Heren kardinalen,
beste collega-dag Han bisschoppen en
priesters,
beste broeders en zusters,*

Ik ben blij u te mogen verwelkomen en ik ben kardinaal Koch dankbaar voor de woorden die hij tot mij richtte. Ik groet u allen en dank u zeer, medewerkers, leden en adviseurs van de Pauselijke Raad, want door uw dagelijkse inzet helpt u mij om mijn dienstwerk als bisschop van Rome als een dienstwerk aan te dragen ten behoeve van eenheid en gemeenschapsopbouw, met verschillende modaliteiten en vormen, voor alle gelovigen in Christus.

Onlangs zijn verschillende ontmoetingen met christenen van verschillende tradities van groot belang geweest en een grote steun. Bidden met de leiders van de orthodoxe en de oriëntaals-orthodoxe kerken in Bari, in gemeenschap met hen die lijden in het geliefde en gekwelde Midden-Oosten, herinnerde ons eraan dat we niet onverschillig kunnen blijven voor het lijden, dat er helaas nog steeds in de huidige tijd is; het lijden van zoveel van onze broeders en zusters. Onze samenkomst met christenen van verschillende tradities in Genève in het kader van de zeventigste verjaardag van de Wereldraad van Kerken, is de gelegenheid geweest God te danken voor de overvloedige vruchten van de oecumenische beweging en de vernieuwing van onze onomkeerbare inzet voor het bevorderen van een steeds grotere eenheid onder gelovigen.

Het vieren, met veel pinkstergelovigen, van de vijftigste verjaardag van de Katholieke Charismatische Vernieuwing in Rome in het *Circo Massimo*, op een van de plaatsen waar de eerste christenen het meest geleden hebben voor Christus, heeft het mogelijk gemaakt voor katholieken en pinkstergelovigen om uiting te geven aan de gaven en charisma's gegeven door dezelfde Geest, in een symfonie van lofprijzing aan de Heer Jezus bij het

hernieuwen van de toewijding om het zendingsmandaat tot het einde van de aarde te vervullen. Dit zijn enkele van de meest opvallende momenten van deze oecumenische weg waartoe alle christenen geroepen zijn, om deze uit te voeren door hun gezamenlijke levenswandel, door hun gezamenlijk gebed en door hun gezamenlijk werken, in de verwachting dat de Heer ons zal leiden tot het herstel van de volledige eenheid. En ik zou ook graag de jaarlijkse vergadering daarbij voegen - de kardinaal was aanwezig bij twee van deze - met de groep "Johannes 17" van de Verenigde Staten en voorgangers ...: er is een grote vriendschap en vertrouwdheid die veel helpt.

Het door uw plenaire vergadering gekozen thema - "*Pinkstergelovigen, Charismatici en Evangelicals: invloed op het concept eenheid*" - is uiterst actueel. De constante groei van deze nieuwe uitingen van christelijk leven vertegenwoordigt een zeer belangrijk fenomeen dat niet kan worden genegeerd. De concrete vormen van gemeenschappen, geïnspireerd door deze bewegingen, zijn vaak gekoppeld aan de geografische, culturele en sociale context waarin ze zich ontwikkelen, en daarom kan deze korte reflectie geen rekening houden met bijzondere situaties, maar zij beschrijft het fenomeen in zijn totaliteit.

Allereerst hebben we de plicht om de aanwezigheid van de Heilige Geest in deze gemeenschappen te onderscheiden en te erkennen, en om te proberen banden van authentieke broederschap met hen op te bouwen. Dit zal mogelijk zijn door meer mogelijkheden te creëren voor ontmoeting en door elkaars wederzijds wantrouwen te overstijgen; een wantrouwen dat vaak veroorzaakt wordt door onwetendheid of gebrek aan begrip.

Ik zou u een persoonlijke ervaring willen aanreiken en een "mea culpa" (schuldbekentenis) willen doen. Toen ik

provinciaal overste was verbod ik de Jezuïeten om contact met deze mensen te leggen – d.w.z. met de Katholieke Charismatische Vernieuwing - en ik zei dat het meer op een samba-school leek dan een gebedsbijeenkomst! Toen vroeg ik om vergiffenis en als bisschop had ik een goede verstandhouding met hen, met een gezamenlijke H. Mis in de kathedraal... Maar het is soms nodig een hele weg door te gaan om dit te begrijpen.

Onder de verschillende activiteiten die met elkaar kunnen worden gedeeld, zijn het gebed, het luisteren naar het Woord van God, het dienen van de allerarmsten, het verkondigen het Evangelie, het verdedigen van de waardigheid van de persoon en van het menselijk leven. In een regelmatig wederzijds broederlijk samenkomen, kunnen wij katholieken, de ervaring van zoveel gemeenschappen leren waarderen die, vaak op heel andere manieren dan die waaraan we gewend zijn, hun geloof beleven, God loven en getuigen van het Evangelie van de liefdadigheid. Tegelijkertijd zullen zij worden geholpen om vooroordelen over de katholieke kerk te overwinnen en te erkennen dat in de onschatbare waarde van de traditie, die ontvangen is van de apostelen en bewaard door de geschiedenis heen, de Heilige Geest helemaal niet uitgedoofd of verstikt is, maar effectief blijft doorwerken.

Ik ben me ervan bewust dat in veel gevallen de relatie tussen katholieken en pinksterchristenen, charismatici en evangelischen, niet gemakkelijk is. De plotselinge verschijning van nieuwe gemeenschappen, die gekoppeld zijn aan de persoonlijkheid van sommige predikers, is sterk gekant tegen de principes en ecclesiologische ervaring van historische kerken en kan het risico met zich meebrengen van het zich laten meeslepen door de golven van de emotie van het moment of de geloofservaring te begrenzen tot (lett: op te sluiten in) de vertrouwde en beschermde kaders. Het feit dat veel katholieke gelovigen zich aangetrokken voelen tot deze gemeenschappen is een bron van wrijving, maar het kan voor ons een aanleiding worden

voor persoonlijk onderzoek en voor pastorale vernieuwing.

Er zijn inderdaad veel gemeenschappen die, geïnspireerd door deze bewegingen, authentieke christelijke ervaringen beleven door in contact te staan met het Woord van God en door gehoorzaam navolgen van de werking van de Heilige Geest, die leidt tot liefde, getuigen en dienen. Ook deze gemeenschappen, zoals het Tweede Vaticaans Concilie heeft onderwezen, zijn helemaal niet zonder betekenis en zonder waarde voor het mysterie van het heil (vergelijk *Unitatis Redintegratio* 3). Katholieken kunnen deze rijkdommen verwelkomen die, onder leiding van de Geest, in grote mate bijdragen aan het vervullen van de missie van het verkondigen van het Evangelie tot het einde van de aarde. Sterker nog, de Kerk groeit vooral in trouw aan de Heilige Geest doordat ze niet leert de Geest te bedwingen maar te welkomen zonder angst; en tegelijkertijd met een kritisch onderscheid zijn verfrissende nieuwheid te ontvangen. De Heilige Geest doet altijd iets nieuws. Altijd. En we moeten eraan wennen. Het is een nieuwheid die ons de dingen dieper leert begrijpen, met veel meer licht, en Hij (d.w.z. de Geest) doet ons veel gewoonten veranderen, inclusief disciplinaire gewoonten.

Maar Hij is de Heer van nieuwe dingen. Jezus vertelde ons dat Hij ons zal onderwijzen. De Geest zal ons herinneren aan wat Hij ons heeft geleerd, en dan zal Hij ons leren. Daar moeten we voor openstaan. We moeten dus voorkomen om op statische en onbeweeglijke standpunten te blijven staan, om zo het risico te nemen van een avontuur ter bevordering van de eenheid: met een getrouwe en kerkelijke gehoorzaamheid en zonder het uitdoven van de Geest (vergelijk 1 Tess. 5, 19). Het is de Geest die de nieuwheid van het christelijke leven schept en herschept en het is dezelfde Geest die alles terugbrengt naar ware eenheid, die geen uniformiteit is. Dat is waarom de openheid van het hart, de zoektocht naar gemeenschap en het zorgvuldige onderscheid maken de houdingen zijn die, volgens de Geest, onze relaties zullen moeten kenmerken.

Hierin betekenen de dialogen door uw Pauselijke Raad met Pinksterbewegingen, de

charismatici en de evangelischen in internationaal verband, hierbij inbegrepen de initiatieven zoals het *Global Christian Forum*, een belangrijke bijdrage en aanmoediging om betere relaties te ontwikkelen op lokaal niveau.

Deze week had ik de vreugde om volwassen oecumenische ervaringen te beleven in de "Mariale Wereld": de oecumenische viering in de hoofdstad van Letland en vervolgens de

oecumenische bijeenkomst bij "de Poort van de Maagd" in Vilnius... Het waren momenten van oecumenische volwassenheid. Ik had nooit gedacht dat de oecumenische beweging - op deze plaatsen - zo rijp was. Ik ben ervan overtuigd dat ik kan rekenen op uw toewijding en uw gebed voor mij en ik druk opnieuw mijn dankbaarheid uit en geef u mijn zegen met heel mijn hart.

Bron¶

Deze Nederlandse tekst is een vertaling door drs. Han van Lijf.

Hij vertaalde vanuit de officiële [Franse vertaling](#), van de oorspronkelijke Italiaanse tekst "DISCORSO DEL SANTO PADRE FRANCESCO AI PARTECIPANTI ALLA PLENARIA DEL PONTIFICIO CONSIGLIO PER LA PROMOZIONE DELL'UNITÀ DEI CRISTIANI" Sala Clementina Venerdì, 28 settembre 2018.

[Duitse vertaling](#). (Als de linken niet meer werken vanwege reorganisaties van de website van het Vaticaan, Google dan de Italiaanse titel.)

Drie lopende dialogen

Overzicht dialoograpporten uit de dialoog die sinds 1972 gevoerd wordt tussen de Pauselijke Raad ter Bevordering van de Eenheid van de Christenen en vertegenwoordigers van de klassieke Pinksterkerken: document [0010](#) op www.stucom.nl (laatst verschenen dialoograpport: [Do not quench the Spirit: Charisms in the life and mission of the Church](#); Nederlandse vertaling: [De doof de Geest niet uit.](#))

Dezelfde Pauselijke Raad voert ook een dialoog met vertegenwoordigers van de evangelicals en een dialoog met vertegenwoordigers van de zeer omvangrijke nieuwe charismatische kerken en netwerken.

Meer over deze dialoog in Nederland en internationaal:

zie de rubriek [Dialoog Rooms-katholieken - Pinkstergelovigen](#)

en de rubriek [Dialoog RKK-Evangelische Beweging/Reformatie](#) op www.stucom.nl.

Dit is document 0442 op www.stucom.nl.